

RAAD VAN STATE

afdeling Wetgeving

advies 57.582/1
van 25 juni 2015

over

een ontwerp van ministerieel besluit 'tot uitvoering van artikel 4, § 3, 2°, van het besluit van de Vlaamse Regering van 14 oktober 2011 betreffende de boekhoudregels en de aanrekeningsregels die van toepassing zijn op de Vlaamse ministeries en de diensten met afzonderlijk beheer en betreffende de controle op de vastleggingskredieten, wat betreft de bepaling van de voorwaarden waaraan een fiscale vordering moet beantwoorden om als oninbaar afgeboekt te kunnen worden'

Op 27 mei 2015 is de Raad van State, afdeling Wetgeving, door de Vlaamse minister van Begroting, Financiën en Energie verzocht binnen een termijn van dertig dagen een advies te verstrekken over een ontwerp van ministerieel besluit ‘tot uitvoering van artikel 4, § 3, 2°, van het besluit van de Vlaamse Regering van 14 oktober 2011 betreffende de boekhoudregels en de aanrekeningsregels die van toepassing zijn op de Vlaamse ministeries en de diensten met afzonderlijk beheer en betreffende de controle op de vastleggingskredieten, wat betreft de bepaling van de voorwaarden waaraan een fiscale vordering moet beantwoorden om als oninbaar afgeboekt te kunnen worden’.

Het ontwerp is door de eerste kamer onderzocht op 18 juni 2015. De kamer was samengesteld uit Marnix VAN DAMME, kamervoorzitter, Wilfried VAN VAERENBERGH en Wouter PAS, staatsraden, Marc RIGAUX en Michel TISON, assessoren, en Greet VERBERCKMOES, griffier.

Het verslag is uitgebracht door Kristine BAMS, eerste auditeur.

Het advies, waarvan de tekst hierna volgt, is gegeven op 25 juni 2015.

*

STREKKING EN RECHTSGROND VAN HET ONTWERP

1. Het om advies voorgelegde ontwerp van ministerieel besluit strekt ertoe het bevoegde personeelslid te machtigen om de belasting en het toebehoren oninbaar te verklaren voor belastingschuldigen van wie de insolventie bewezen is met om het even welke bewijsstukken als het een fiscale vordering in beheer van de Vlaamse Belastingdienst betreft (artikel 1 van het ontwerp). Het ontworpen besluit treedt in werking op 1 juli 2015 (artikel 2).

2. Rechtsgrond voor het ontwerp wordt geboden door artikel 4, § 3, 2°, van het besluit van de Vlaamse Regering van 14 oktober 2011 ‘betreffende de boekhoudregels en de aanrekeningsregels die van toepassing zijn op de Vlaamse ministeries en de diensten met afzonderlijk beheer en betreffende de controle op de vastleggingskredieten’. Die paragraaf luidt:

“§ 3. Onverminderd de toepassing van paragraaf 2, gaan de volgende boekingen toch gepaard met een budgettaire aanrekening:

1° het boeken van een voorziening voor dubieuze debiteuren als er bij een vordering aanwijzingen zijn dat het bedrag niet inbaar is ten opzichte van de debiteur;

2° het afboeken van een oninbare vordering. De Vlaamse minister, bevoegd voor de financiën en de begrotingen, bepaalt de voorwaarden waaraan een vordering moet beantwoorden om als oninbaar afgeboekt te kunnen worden;

3° het boeken van een toewijzing aan of een opname uit een reservefonds.”

Artikel 4, § 3, 2°, van het besluit van 14 oktober 2011 vindt op zijn beurt rechtsgrond in artikel 26, vierde lid, van het decreet van 8 juli 2011 ‘houdende regeling van de begroting, de boekhouding, de toekenning van subsidies en de controle op de aanwending ervan, en de controle door het Rekenhof’.

Van laatstgenoemde bepaling dient eveneens melding te worden gemaakt in de aanhef van het ontwerp, in een nieuw in te voegen eerste lid ervan.

ONDERZOEK VAN DE TEKST

Artikel 1

3. Teneinde meer in overeenstemming te zijn met de hiervoor geciteerde rechtsgrond biedende bepaling ervoor, wordt voor artikel 1 van het ontwerp de volgende redactie ter overweging gegeven:

“Het bevoegde personeelslid kan de vordering die betrekking heeft op een belasting en het toebehoren ervan als oninbaar afboeken wanneer de insolventie van de betrokken belastingplichtige met om het even welk bewijsstuk is bewezen en voor zover het een fiscale vordering in beheer van de Vlaamse Belastingdienst betreft.”

4. De steller van het ontwerp dient ermee rekening te houden dat de toepassing van de ontworpen bepaling geen afbreuk vermag te doen aan het legaliteitsbeginsel dat voortvloeit uit artikel 172, tweede lid, van de Grondwet. De ontworpen bepaling kan bijgevolg enkel worden opgevat als een regeling voor het boekhoudkundig afboeken van oninbare fiscale vorderingen, en niet als een regeling van het oninbaar verklaren van fiscale vorderingen. Voor dat laatste is immers overeenkomstig de voornoemde grondwetsbepaling enkel de decreetgever bevoegd.

DE GRIFFIER

DE VOORZITTER

Greet VERBERCKMOES

Marnix VAN DAMME